

Յետոյ հիւրասիրուեցան ճաշաբանին մէջ, ուր  
Ուխտիս Գերյ. Արքանայր Հ. Յ. Աւգեր սիրալիր  
խօսքերով բարի զալուստ մաղթեց, յայնին լովկ  
ամէնուս ուրախութիւնը որ անոնք կու զային  
յանուն սիրելի Ուս. Եօրկայի. երախտագէտ շէշ-  
տով յիշեց Ուումանահայ ժողովրդեան վայելած  
խնամքները Վարչապետէն եւ Ուումէն ազգէն,  
որուն հետ այնքան կապեր ունեցած են հայերը  
հնութեան մէջ: Հուսկ խնդրեց տանիլ Ուս. Եօր-  
կայի եւ իրենց ազգակիցներուն մեր համակրանքն  
ու սիրալիր զգացումներ:

Պ. Պարպու թէոտորեսքու՝ Վարչապետին դիւ-



Ոումէն «Մշակոյթի միութեամ միջոցաւ» մարմինը Ա. Ղազարու մէջ

ւանապետը, չնորհակալութիւն յայտնեց Ոռոմէն  
հիւրերուն Ա. Պազարու մէջ գտած սիրալիք վե-  
րաբերութիւն համար եւ ըստ «Հայ ժողովուրդը  
երբեք օտար նկատուած չէ ոռոմէն հողին վրայ»,  
եւ զարաւոր եղբայրակցութիւն մը կը կալէ մեր  
երկու ժողովուրդները: Մանաւանդ Ոտուանիոյ  
ներկայ Նախարարականը՝ որ որեւէ մէկէ աւելի  
ճանչցած է հայ ժողովուրդին գերը պատմութեան  
մէջ եւ անոր թափած ճիգերը Ոռոմէն հողին վր-  
րայ, բառանիկ մէր մականձեւ առաջ առաջ առաջ առաջ:

Սիմեոնը առաջ է գալիք և առ պատճեն կատարել է առաջաւոր աշխատավորությունը:

Այս մաղթանկով կը վերջացնեմ ես ալ յառատեւութիւն մաղթելով Զեր Միաբանութեան» :

¶. 3. 8. Սիրուան, թարգմանելէ յետոյ ¶.  
թէսոտրեսպուի ճառը, աւելցուց թէ ինքն ալ կու  
դայ իր յարգանքի եւ երախտազիտութեան տուրքը  
ուղարկու այս նուիրական կղզեակին, ուր Մէծ Մը-  
սիթարը Հայ ժողովուրդի վերածնութեան բա-  
րինը կանգնեց եւ ստեղծեց փառաւոր փաղանգը  
ուրինողներուն, եւ իր ողջոյնը բերելու Ալիշանի  
մանիւմներուն, զմայելի Ալիշանին, որուն մա-  
սուան երեսնամեակը կը լրանայ այս տարի։  
ԽՄԲ.

۱۰۸

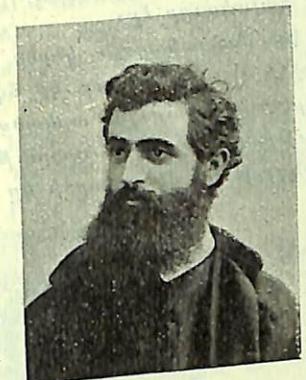
ՈՒԵՍՏԻՄ ՎԱՍՏԱԿԱԽՈՐ ՀԱՅՐԵՐ ՈՐ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ ՓՈՒԵՑԱՆ

### Յ. ԱԽՈՆԵԱԽՈՎ Գ. ԳԱՂԱՏՈՍԵԱՆ

Rev. 24 Oct. 1870 + 23 Sept. 1931

Տփղիսի մէջ կնքեց իւր մահկանացուն Միխ-  
թարեան Միշբանութեանս անդամներէն չ. Գա-  
ղատոսեան։ Ծնած ՅՈ տարի յառաջ՝ Վրաստանի  
Ալգուրդէթ գիւղին մէջ, մատաղ հասակէն հեռա-  
ցաւ, ծնողացը զրկէն, եւ ընծայուեցաւ Միխթա-  
րայ որդիութեան։ Իւր ուսանողական շրջանին  
ցոյց տուաւ բարեպաշտութիւն եւ ուշիմութիւն,  
եւ մեծ յարմարութիւն յատկապէս լեզուաց մէջ։

1892ին արժանանալով քահանայական օճախ,  
իսկոյն նուիրուեցաւ Միաբանութեանս ծառա-  
յութեան, զանազան պաշտամանց մէջ, մասնա-  
ւորապէս Ա. Ղա-  
զարու տպարանին  
ու Բագմավէսի  
և մը ագրութեան,  
որուն գեղարուես-  
տական բաժնին  
յատուկ խնամք մը  
տարաւ: Կը խոս-  
տանար ապազային  
կարեւոր գիրք մը  
գրաւել Միաբա-  
նութեանս մէջ:



Սակայն նախախնամութիւնն ուրիշ ասպարյակ  
սահմանած էր զինքը. եւ շատ կանուխ առաջ-  
նորդեց իրեն գէպ ի Կովկաս, ուր նուրիբուեցաւ  
առաքելական գործին, եւ անոր մէջ մնաց սիւտ,  
պահէլով հանդերձ իր բոյնին հետ սերտ սիրոյ  
կապն ու փարումբը:

Ապա ու վարուսը։  
Ազնիւ հոգի մը, մեծ եւ խոնարի սիրտ մը,  
անսահման ծառայականութիւն մը եւ նուրբ  
կենցաղագիտութիւն մը՝ կը կազմէին իւր էու-  
թիւնը։ Ամբողջ կովկասի մէջ չկար, հայ,  
Վրացի, ոուս, որ տեսած կամ գոնէ լսած չը-  
ւար չ, Դիոնեսիոսի հմայիչ անունը։ Ընկերական  
ու քաղցրաբարոյ, ամենուն բարեկամն էր, եւ  
ամենէն սիրուած։ Այնիշաշարութեամբ զիտէր  
նուաճել իւր ցանցառ հակառակորդներն անգամ։  
Եւ մեծ վստահութիւն կը վայելէր եկեղեցական  
ու քաղաքական իշխանութեանց առջեւ։  
Ամբողջովին նուիրուած առաքելական պաշ-

տաման, գտնուեցաւ ամէն տեղ, խոնարհ ու  
բարձր դիրքերու մէջ, զիտնալով հաշուուիլ ա-  
մէն միջավայրի հետ։ Հասաւ ամենուն, պատ-  
րաստ միշտ հիւանդին սնարին թոփ, վշտացելոյն  
օգնական, կարօտելոց օժանդակ, եւ իւր քա-  
րոզչի ազգու ձայնով քաջալերիչ ու միսիթարիչ  
հաւատացելոց, չանցակատար առանց սահմանի,  
ամենուն առջեւ բաց էին իւր սիրտն ու քսակը.  
առաջինը միշտ հարուստ, երկրորդը միշտ աղքատ՝  
իւր անհաշիւ ողբրմածախրութեան երեսէն։

Յետ համաշխարհական պատերազմին, եթե տա-  
զական կղերը հետզհետէ կը նուազէր՝ մահուամբ  
կամ բռնութեամբ, Հ. Գաղատոսեանի գործը  
կ'ընդարձակուէր ու կը ծանրանար լուծը, գիտ-  
նալսվ իւր փափկանկատ վարմամբ խուսափիլ  
քաղաքական խոչընդունենէ: Եւ Տաւրիոյ մէջ  
իւր հոգուութեան ներքեւ ամփոփուած գոտու  
տասնեակ մը քաղաքաց և զիւղերու: Վազեց ամէն  
կողմ, խրախուսեց զամէնքը:

Երբեմն Ալսալցխայի Հոգ. կատագալուք  
նախանդամ, յետոյ ինը տարի Տփղիսի մէջ Առաք.  
Կառավարչին աջ բազուկը, մնծ արդինք ունե-  
ցաւ Ռուսիոյ մէջ հայ կաթողիկէ նորահաստատ  
վիճակին կազմակերպութեան մէջ: Իսկ մահուը-  
նէն երկու տարի յառաջ՝ ազգային ընտրութեամբ  
ու եկեղեցական իշխանութեան հաւանութեամբ  
հասաւ նոյն ինքն Առաք. կառավարչութեան  
պահպատճենին:

բարձր պաշտոնութեան կամ իրեն դէմ  
հակառակ իւր ճարտարութեան, իրեն դէմ  
ճակատած էին ներկայ քաղաքական կացութենէն  
ստեղծուած թշնամիները, չքաւորութիւն եւ տա-  
ժանելի յոգնութիւն, նեղութիւն եւ զրկանք,  
որոնք անխնայ ճարուածեցին զինքը: Եւ եթէ  
չյաջողեցան նուաճել իւր անվկանդ կամքը,  
սակայն ընկեցին անոր առողջ՝ այլ ոչ զօրեղ  
կազմը: Եւ անակընկալ կերպով բացին անոր  
առջեւ գերեզմանին գուռը, կոչելով ի հանգիստ  
անոր խոնջ մարմինը: Եւ անոր գեղեցիկ հոգւոյն  
առջեւ բանալով ճանապարհը պսակին՝ որ պաշ-  
տուած է բարեգործաց եւ առափելական զաշտին  
մէջ քրտիքով ողողուած ճակատներուն:

Միաբարայ տունը եւ Ռուսիոյ վիճակը յահանձնած է. Գաղափութեանի կ'ողքան իրենց ծանրին և առաջարկութեանը:

Հ. Ա. Հաջործ